

40 років 2002

АБ архітектура будівництво

1962

Виходить з 1962 р. № 5-6 (1225-1226) квітень-травень 2002 рік

Газета Київського національного університету будівництва і архітектури

З великим святом ПЕРЕМОГИ!

Шановні ветерани!

57 років тому прийшла довгоочікувана Перемога у найжорстокішій в історії людства війні. Ми схилиємо голови перед усіма, хто в смертельному поєдинку з ворогом захистив свою землю, народ, майбутнє України.

Ми, молодше покоління, з великою шаную ставимося до вас, дорогі ветерани, колишні фронтовики за той безприкладний подвиг, і ратний, і трудовий.

Низький уклін Вам, дорогі наші переможці!

A. TUGAY
А. ТУГАЙ,
ректор

6 травня 2001 р. На святі ветеранів Великої Вітчизняної війни.

О. П. Кутузов

Фронтовик

Здавалося б, що ще можна сказати про події більш ніж піввікової давнини? Про війну багато написано... Виявляється — не все. Фронтовикам — героям війни, щирим патріотам Вітчизни є про що згадати! Вони — голос Великої Вітчизняної війни, солдати і творці Перемоги!

Фронтовики — звичайні люди своєї епохи, які у роки війни виконували свій патріотичний, солдатський обов'язок як звичайну роботу, тільки з величезною віддачею. Дотепер ди-

вується стійкості, відвазі, мужності, героїзму, дружбі, справедливості людей, які кувати Велику Перемогу на фронтах війни і трудового тилу.

В нашому університеті працювало багато учасників Великої Вітчизняної. Одним з них є Олександр Петрович КУТУЗОВ. Про нього і ще про одну подію, пов'язану з ним, яка відбулася напередодні Дня захисника Вітчизни, розповідає читачам газети доцент кафедри політичних наук Віктор Петрович МАКОГОН:

— Якщо назвати Олександра Петровича ветераном Великої Вітчизняної війни, то це ще не все. Він є ветеран Радянської армії, ветеран праці, талановитий вихователь молоді, кандидат історичних наук, доцент, полковник у відставці.

Народився Олександр в 1925 р. в селі Богданівка на Вінничині в селянській родині. З початком Великої Вітчизняної війни його батько пішов на фронт і в 1941 році загинув під Харковом. Разом з сім'єю О. П. Кутузов був в евакуації, де закінчив середню школу. У відповідь на комсомольській заклик "Всі на захист Сталінграда" — наприкінці 1942 р. сімнадцятирічним юнаком добровільно йде на фронт.

Воювати розпочав на Сталінградському фронті в званні сержанта військовим розвідником п'ятої механізованої бригади другого мехкорпуса південного фронту, а потім четвертого українсько-

го. Олександр Петрович брав участь у звільненні України від німецько-фашистських загарбників. Він тричі поранений (два рази тяжко). Не випадково нагороджений медаллю "За відвагу". Цією медаллю нагороджували солдата за його хоробрість, мужність і відвагу, виявлені в боях з фашистськими загарбниками. Олександр Петрович удостоєний ордена "Вітчизняної війни І ступеня", "Богдана Хмельницького" і ще дев'ятнадцяти медалей. По закінченні Великої Вітчизняної війни молодий фронтовик обрав шлях військового: навчався в артилерійському училищі, пізніше у військово-політичній академії, де він захистив кандидатську дисертацію на здобуття вченого ступеня кандидата історичних наук. Згодом працює викладачем у вищих військових закладах, а останні роки служби — в Київській військовій академії. Дванадцять років працював на

кафедрі політичних наук нашого університету. Він не лише був чудовим викладачем, якого шанували всі студенти, а й проводив велику виховну роботу серед молоді. Олександр Петрович організував в нашому вузі клуб цікавих зустрічей. Це були зустрічі студентської молоді з Героями Великої Вітчизняної війни, з видатними вченими країни, Героями праці і державними діячами.

О. П. Кутузов і після виходу на законний відпочинок часто виступає з спогадами про героїчні дні і події Великої Вітчизняної війни перед студентами університету.

Напередодні святкування Дня захисника Вітчизни відбулася презентація чудової книги "Говорять живі і загиблі фронтовики", що вийшла під редакцією О. П. Кутузова. Це документальна книга про Велику Вітчизняну війну в котрій говорять і загиблі, і нині живі фронтовики, говорять правду про героїчні і трагічні дні нашо-

го народу. На презентації книги були присутні ректор нашого університету А. М. Тугай, начальник військової кафедри М. В. Герман і автор цих слів. В своєму виступі на презентації книги наш ректор А. М. Тугай високо оцінив вклад ветеранів і особисто О. П. Кутузова в патріотичному вихованні студентської молоді, дав високу оцінку книзі, книзі правди про війну і про солдата війни. Хотілось би, щоб вона була у бібліотеці університету і кабінетах кафедр суспільних наук. Вона так необхідна нашим студентам. Адже підрастаюче покоління, на превеликий жаль, не знає багатьох Героїв Радянського Союзу, відомих полководців Великої Вітчизняної війни, бо їх імена уже не згадуються в сучасних підручниках з історії, майже нічого не говориться про героїзм української молоді, героїзм нашого народу в дні тяжких випробувань. В книзі О. П. Кутузова все це є.

ТАНК І ДИТЯ

Спинився погляд мимохідь:
Стоїть у сквері танк,
Стоїть.
Давно, надійно, мирно,
слава Богу,
Не мчить у димний вир страхіть,
Зірвавшись з ляскою в дорогу.
Стоїть.
А поряд мати. І дитя
Про щось лопоче,
Пірнавши в незнайомий світ —
Іде життя.
А танк стоїть.
У загишку за ним дитя,
Радіє світлу,
що струмиться в очі,
Не знає, що таке війна...
Хай буде завжди так:
Дитя і танк,
Що як стіна та кам'яна
Між вітром і дитям стоїть,
Сталеві плечі сонцем гріє.
Хай буде так,
Як пам'ять,
Символ
І Надія!

03.10.2001

О. ПІДГОРНИЙ

Україні

Ходив світ за-очі далеко,
Але милішого нема,
Коли здійма крило лелека
І дзвінкий шепіт солов'я.
Коли він стрімко заливає
Печальну пісеньку свою,
Хто б не питав мене, я знаю,
То так співають у раю.
А навкруги так тихо, мило
І тільки сонни гомонять,
Іх вітер розгойда шосіли
І знову піде пустувать.
А десь там церкочка стара.
З-за кручі ледве виглядає,
І золотисті купола
На сонці окаमितо сяють
Усе це Україною зветься —
Це знає навіть немовля,
І навіть так мені здається,
Що є у ній і моє "я".

Ігор ГУДИМ,
студент ПЦБ-16

Щиро вітаємо!

Указом Президента України "Про відзначення державними нагородами України працівників підприємств, установ та організацій" за вагоми особисті досягнення у професійній діяльності, багаторічну сумлінну працю присвоєно почесні звання:

"ЗАСЛУЖЕНИЙ ПРАЦІВНИК СФЕРИ ПОСЛУГ УКРАЇНИ" —
СЕМЕНЮК Ганні Федорівні — директору державного підприємства громадського харчування "Марія" нашого університету

"ЗАСЛУЖЕНИЙ ПРАЦІВНИК ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ УКРАЇНИ"
АДАМЕНКО Катерині Захарівні — співробітницю кафедри фізичного виховання, багаторазовій чемпіонці України і СРСР з легкої атлетики, рекордсменці.

ВИСОКА НАГОРОДА ВІЩЕ-ЧЕМПІОНУ СВІТУ З ШАХОВОЇ КОМПОЗИЦІЇ

Недавно відбулося вшанування шахових тренерів. Голова Держкомспорту України М. М. Булатова вручила почесні грамоти Держкомспорту України та цінні подарунки групі шахістів і тренерів.

За вагомих внесок в розвиток шахів в Україні грамоту отримав і цінний подарунок (олімпійський костюм і спортивну сумку) наш професор кафедри міського будівництва Євген Олександрович РЕЙЦЕН. На обіді С. О. Рейцен подарував 18-річному шахісту, переможцю Руслану Пономарьову акровірш.

БЛІЦ-ІНТЕРВ'Ю

Що є для Вас найголовнішим в житті? — запитала "А + Б" у нагороджених.
Г. Ф. СЕМЕНЮК: "Сенсом мого життя є моя робота. Для мене є найголовнішим, щоб студентська молодь, для якої я працюю з своїм колективом, завжди була ситою, нормально нагородовано добрим обідом чи дітьхарчуванням. І щоб були задоволені нашими обідами в студентській їдальні.
Користуючись нагодою я вітаю увесь колектив "Марії" з святом Перемоги, Великодня та бажаю їм звершення всіх планів, що вони задумали, довгих років життя, здоров'я, успіхів."

К. З. АДАМЕНКО: "Для мене найголовнішим завжди було передавати свої уміння молоді, студентам. Адже минуло 45 років як працюю на кафедрі фізичного виховання університету. Яким приємним для мене виявилось свято 8 Березня ц. р., коли про мене, свого вихователя з легкої атлетики, згадала й прийшла привітати студентка 20-річної давності (здається бойко). Моїми студентами з легкої атлетики були і нинішній проректор М. М. ОСЕТРІН, заст. декана СТФ О. А. ВАСИЛЕНКО."

Є. О. РЕЙЦЕН: "Відбутися як людина, внести вагомий вклад на вівтар Вітчизни в науці, мистецтві і спорті."

Інф. газети

Ювіляр!

Від щиро серця вітаємо співробітника військової кафедри підготовки офіцерів запасу цивільної оборони України підполковника у відставці Олександра Васильовича ІВАНЧЕНКА з ювілеєм!

Багато врожаю на життєвій ниві, здоров'я на довгі роки дуже міцного, сімейного замишку, поваги в колективі, тепла й любові якнайбільше, ентузіазму молодого бажають Вам

колеги, друзі, студенти

Дорогому нашому ювіляру Всеволоду Седюковичу МИХАЙЛЕНКУ
16 травня — 75.

Які слова нам віднайти,
Щоб висловити своє визнання.
Ми любимо і цінуємо Вас
І надсилаємо щире привітання.

З повагою "А + Б",
друзі, студенти

Гаряча зима бакалаврату

За вікном — весняні мотиви. Неонівські тіні. Квіти й червоні сердечка. Передчуття щастя. Але з пам'яті студентів і викладачів ще не стерлися яскраві фрагменти напруженого періоду захисту бакалаврських робіт: де-не-де, а промайне ця тема в їх розмовах.
І хоч бакалаврат для нас не є новиною, але весь час щось виважується, коректується, фокусуємося на головном — випускній роботі.

Кафедра дизайну архітектурного середовища не перший рік вже послідовно виконує тему Києва. Працює, безпосередньо контактуючи з управлінням Головкиївархітектура. Всі теми реальні й актуальні для міста. Треба відзначити, що всі забезпечені методичними вказівками: з ергономіки (ст. викладач О. П. Чудутова), передпроектного аналізу (доц. Н. М. Шибек), графічного дизайну і маркетингу (доценти І. О. Фомін і Н. М. Шибек) та з суті випускної роботи бакалавра (доц. Н. Ю. Житкова).

Постійно відбувалися кафедральні огляди робіт. Вони спрямовані на конструктивну допомогу студентам, упорядкування загальних вимог, викристалізування стрижневих елементів випускної роботи.

Хочеться звернути увагу на превелике диво, як кажуть, на ритмічний рух роботи. Збої виникли лише під час залікової сесії. На жаль, наші студенти, попри застереження педагогів, неадекватно розраховували свої сили і час. "Ми плануємо, а студенти регулюють" — старий вузівський постулат, що нагадав про себе знову.

Отже, завершальний етап роботи проходив на фоні підвищеної емоційної температури в найжорсткішому режимі. І особливо цінним в цій си-

туації була консолідація зусиль студентів і викладачів. Так було завжди. Але саме в цьому році особливо ясно відчували, що ми працюємо разом, ми єдиний творчий колектив, ми виконуємо нашу спільну роботу. І для всіх нас важливою є якість цієї роботи — якість майбутніх фахівців.

Захист випускних робіт проходив під керівництвом голови Спілки дизайнерів України О. С. Маторіна, за участю провідних професорів і доцентів університету. Атмосфера була доброзичливою: ми ретельно аналізували і оцінювали роботи.

Так, конструктивною і корисною була оцінка робіт наших відмінників К. Невреманної (керівник доцент Т. В. Малік), Т. Саєнко і О. Пантюхіної (керівник доц. Н. Ю. Житкова), О. Булаво (керівник доц. П. Ф. Маркман), Г. Ісаєвої (керівник доц. М. Я. Ксеневич) і не лише.

Адекватність вимогам, знання предмету і добрий смак відзначили в роботі А. Гриневича (керівник доц. Г. І. Шемседінов). Вишуканий графічний дизайн, як завжди продемонстрував С. Дунаєвський (керівник доц. П. Ф. Маркман). Чудеса педагогічної майстерності і відданість справі виявив доцент Г. І. Шемседінов. Він зуміє таки організувати роботу старости групи О. Корніюка, що, здавалося, безнадійно відстав, і виве-

сти її на досить добрий рівень. З відмінним результатом пододала об'єктивні труднощі студентка і молода мати О. Цись. Приємний сюрприз зробили В. Ершов і А. Дуванов (кер. доц. Н. Ю. Житкова).

Працювали ритмічно, зібрано. На першому ж етапі роботи внесли свіжий струмінь в розробку теми вже звичного для нас дорожньо-сервісного комплексу, вимовивши слово "тютюні" і надав йому зміст архітектурно-дизайнерського рішення. Його проект був відзначений ДЕКом, як один із найкращих. Сміливо кинулися в деконструктивізм сестри Котлярюки, що привнесло в реконструкцію спортивних споруд гостре звучання. Цікавими, хоч, на жаль, дещо незавершеними виявилися роботи О. Матяша, Д. Шевченка, М. Атаманова (керівник доц. Н. М. Шибек), які працювали над темою Пейзажної алеї.

Цікаво розробила тему диспозитарію художнього музею України Ю. Лисенко (керівник доц. М. Л. Ксеневич). Актуальну тему реновації житла готельного типу цікаво розробив А. Дінчук (кер. доц. Т. В. Малік). Успішно впоралася з "трудностями росту" М. Мартиненко, що взялася за важку, але надзвичайно гостру для Києва, — тему міських торговельних павільйонів.

Отже, "перший тайм ми уже отыграли". Чому перший? Тому що на нас очікує захист "великого диплому" влітку. А на сьогодні є новий досвід і нові перспективи. А для студентів 5-го курсу нова якість — бакалаврат.

Н. ЖИТКОВА,
доцент кафедри ДАС, відповідальна
за методичне забезпечення кафедри.

РЕЗУЛЬТАТИ ВИБОРІВ

За результатами виборів, що відбулися 31 березня в Києві, депутатом Київської міської ради по 75 виборчому округу обрано першого заступника голови Київської міської держадміністрації С. Т. СТАШЕВСЬКОГО. На посаду Київського міського голови обрано О. О. ОМЕЛЬЧЕНКА.

Депутатом Солом'янської районної ради в м. Києві по виборчій дільниці № 5 обрано Г. В. ЛАГУТІНА, проректора з комплексного розвитку та загальних питань КНУБА.

Інф. "А + Б"

Профспілкові справи

29 березня 2002 року відбулася конференція трудового колективу нашого університету.

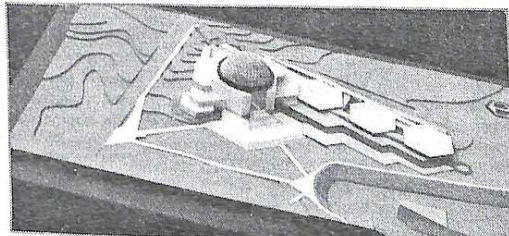
Доповідачем з питання фінансово-господарської діяльності університету в 2001 р. виступив ректор, професор А. М. ТУГАЙ. Він детально розповів учасникам конференції для яких цілей використано кошти, бюджетні й позабюджетні, нашого закладу. Це і розвиток матеріально-технічної бази, навчально-лабораторної, комунальних послуг, заробітна плата викладачам і співробітникам, податки тощо. В наступному номері газети ми детальніше розповімо про це важливе питання.

Друге питання, з яким виступав перед колективом ректор КНУБА, проф. А. М. Тугай та голова комісії А. А. Гром, було стосовно підсумків виконання Колективного договору за 2001 рік. Третє питання. Прийняття доповнень до Колективного договору. Доповідав голова комісії А. А. Гром. Ректор КНУБА відповів також на всі питання, що цікавили присутніх.

Інф. "А + Б"

Засідання ДЕКУ

Макет бакалаврської роботи Г. Ісаєвої на тему "Меморіальний комплекс "Бабий яр"

7 травня —
“А + Б”
виповнюється
40 років

Сподіваємося, що газета виходитиме частіше

Наша газета вже 40 років з успіхом виконує своє завдання в колі студентів, викладачів та співробітників університету, будучи незамінним літописцем його життя. На шпальтах “Архітектури і будівництва” друкується багато цікавих матеріалів пізнавального та розважального характеру — про успіхи та нагальні проблеми нашого колективу, про досягнення будівельної галузі в Україні та за її межами, про культурно-мистецьке та спортивне життя, що робить газету незмінно популярною серед її читачів.

В останні роки газета стала менш офіційною, активніше втручається в найрізноманітніші сфери життя. На наш погляд, варто також регулярно продовжувати публікацію матеріалів про історію будівництва та архітектури, про вишатних діячів будівельної справи.

Ми з нетерпінням очікуємо кожне наступне число “А + Б” і, бажаючи редакторів, усім авторам та читачам газети нових успіхів, сподіваємося, що в майбутньому вона буде виходити частіше.

Зв'язок разом з колегами кафедри основ і фундаментів і заучебних дисциплін.
27.03.02.

Ваша праця кропітка і необхідна

Широ вітаю редакційну колегію і особисто редактора Ірину Геращенко із 40-річчям з дня заснування газети університету “Архітектура і будівництво”.

Я читаю газету університету з 1964 року. Маю особисту підшивку газети з 1964 року і понині. Газета університету відображає всі сторони діяльності студентства і співробітників, своєчасно реагує на всі події, які відбуваються в університеті. Останнім часом газета видається більш якісно, ніж раніше — це особиста заслуга редакційної колегії.

Маю кілька побажань. Хотілося б частіше бачити в газеті матеріали про відомих вчених, педагогів, про кращі академічні групи, персональних стипендіатів КНУБА, про діяльність факультетів.

Велике спасибі редакції за їх кропітку й таку необхідну працю.

В. СМІРНОВ,
декан ФАІТ

Обіцяємо не зрадити твого почуття, наш Читачу

“А + Б” присвячується

Газеті нашій 40 літ
Це вік, коли буває цвіт,
Коли так хочеться кохати
Й міста величчю будувати.
Немаю зроблено на злеті,
І все фіксується в газеті.
Ї сторінок календар —
Років літопис, часу дар

Для будівельників спільноти.
Їх величчя, праця і чесноти
У нелегких їх ремеслі
Карбують літери малі.

Хай шпальта нашої газети,
Сторінки, фото і куплети,
Проекти перші на папері
В майбутнє нам відкриють
двері!

С. СЬОМКА, доцент
27.03.2002 р.

“СТИХИЯ” дякує

Вітаючи газету “А + Б” з 40-річним ювілеєм, хочу від членів поетичного клубу “СТИХИЯ” і від себе особисто подякувати за можливість протягом останніх 20-ти років друкувати свої нові вірші на сторінках газети, а також займатись з добірками цікавих матеріалів наших колег.

Бажаємо, щоб газета “А + Б”, використовуючи добрі традиції, розвивалася і удосконалювалася, висвітлюючи всі грані життя.

Тамара ДЕМБІЦЬКА

Немає нічого, щоб не залишало сліду

Пройшло 12 років з часу, коли в газеті, тоді ще під назвою “За будівельні кадри” було видано мою першу студентську публікацію науково-популярного змісту з історії нашого міста (Грецький монастир. Втрачені пам'ятки архітектури Києва; “За буд. кадри”. — № 11-12. — 1990. — С. 4). Багато змін відбулось з того часу в нашій країні, місті і вузі. Країна стала незалежною, частково відбудовано у 1995-му зруйнований у 30-ті роки минулого століття Грецький монастир на Контрактовій площі Києва, газета “За будівельні кадри” одержала нову назву... Ці 12 років, що минули, в нашому житті варті історичної спокви. Приємно, що справа популяризації архітектури нашого міста через пресу, не була даремною. Хочеться побажати газеті “А + Б” в цей ювілейний для неї рік підтримувати і надалі свій високий рейтинг популярності, широко заохочувати до своєї справи молодих талановитих студентів КНУБА, що дійсно є рушійною силою на шляху прогресу нашого суспільства у архітектурно-будівельній справі і не тільки в цьому.

О. ЗАВАРЗІН,
архітектор, к.т.н.,
асистент кафедри ДАС

Завжди юна і сповнена завзяття студентська газета “А + Б” щороку в травні відзначає свій день народження. 7 травня їй “стукне” СОРОК, бо народилася вона 1962 року. Не одне покоління студентів за цей час навчалось, мріяло, закохувалося у стінах КНУБА (КІБІ). Не так давно ніжно шебетали студентські парочки, втікаючи з важливої пари з улюбленою газетою. А тепер “А + Б” читають їхні діти.

...Нам, редакції, подобаються урочисті промови, святкові компліменти і премії. Але найбільше ми любимо Твою, Читачу, щасливу усмішку. Ми відчуваємо, що Ти любиш “А + Б”. Обіцяємо ніколи не зрадити твого почуття!

Зібралися в редакції “А + Б” студентські кореспонденти різних років: С. Головач, М. Сивашова, О. Заварзін, О. Колоградська, О. Горбик та редактор І. Геращенко.

Газетні нариси є допомогою студентам в навчанні

“Архітектура і будівництво” висвітлює багато важливих подій з навчального, наукового і творчого життя нашої Альма Матер. Так, тематичні святкові номери газети є завжди цікавими і дотепними. Протягом 80—90-х рр. в газеті було здійснено ряд пам'ятних досі публікацій викладачів і студентів — серія нарисів В. В. Чепелика, А. О. Пучкова, Ю. В. Івашко з історії архітектури, Н. С. Гасанової з тематики образотворчого мистецтва. Нариси ці досі можуть слугувати як допоміжні матеріали по вивченню відповідних дисциплін.

Кафедра основ архітектури має приємну нагоду поздоровити видавничий колектив і особисто редактора, дійсного будівничого газети Геращенко Ірину Іванівну з 40-літнім ювілеєм виходу першого номеру газети. Подальших творчих успіхів!

О. ГОРБИК від колективу

З ювілеєм, “будівничко”!

Знаємо ми нашу “будівничку”, а саме так ювілярку називають наші кафедрали, з 1962 р. З цього часу ми з нею співробітничали. Адже і “За будівельні кадри” і “Архітектура і будівництво” (назву змінено 10 років тому) — газети нашого колективу, нашої університетської молоді. На її шпальтах відображено багатогранне життя нашого інституту і університету.

Все передове оспівувалося, все рутинне випалювалось розпеченим залізом. За це ми її шанували і шануємо нині. То ж з святом, 40-річним ювілеєм, багатотиражно, а її авторитетному редакторів Ірині Геращенко, побажаємо щастя, кохання і здоров'я та ще й творчої наснаги!

Колектив кафедри політичних наук

Дописувачі — всі бажаючі

Широ вітаю нашу університетську газету “А + Б” із 40-річним ювілеєм, а її редактора Геращенко Ірину Іванівну із 25-річчям роботи в газеті!

Пригадую, як це в КІБІ навесні 1962 р. почала виходити газета для студентів “За будівельні кадри”, назву якої згодом змінили на “А + Б”. Ця вузівська газета завжди оперативно висвітлює найголовніші події життя колективу. Дописувачами її є всі бажаючі: студенти, і викладачі. Тому газета актуальна і цікава.

Бажаю редакторів газети та її громадським помічникам творчих успіхів в роботі і щастя в особистому житті.

Н. РУСАНОВА, професор

Довгі тобі літа, “А + Б”

...А роки летять, наші роки летять як птахи... Так трапилось, що я прийшов у КІБІ майже одночасно із заснуванням багатотиражної газети “За будівельні кадри”. І от вже 40 років вона крокує в ногу з нами — студентами і аспірантами, викладачами і співробітниками, науковцями і випускниками. Сорочок років історії нашого університету закарбовані на її шпальтах.

Ми потайки читали її на лекціях в аудиторіях. Гуртом обговорювали в студентських загонах на будівельних майданчиках. Нетерпляче, як вістку від батьків і коханих, чекали в армійських казармах. Вона, як жива, посміхалася і сумувала, розважала і повчала, раділа і обурювалася, захищала і боролася. Змінилися часи, змінилися новори. Занепадають мораль і духовність. Але наша багатотиражка, змінивши назву на “А + Б”, не змінила обличчя. Вона як останній бастион на руїнах системи виховання в області “вільних” і “демократичних” засобів масової інформації тримає оборону — несе до нас розумне, добре, вічне.

Низький уклін бушим редакторам і теперішньому редактору Ірині Іванівні Геращенкової за їх самовіддану працю. Щира подяка адміністрації і ректору Туаю Анастолію Михайловичу, які зберегли нашу газету у важкій році фінансового голодомору. Побажання натхнення і творчих успіхів її авторам і помічникам, симпатикам і читачам.

Довгі тобі літа, “А + Б” (у діловитві — “За будівельні кадри”).

О. ФРОЛОВ,
доцент кафедри ТЕБ

Чому мені подобається “А + Б”?

Наша газета “А + Б” подобається мені тому, що з неї можна отримати велику корисну інформацію про життя нашого вузу за багатьма напрямками, наприклад: перший: вона (газета) нагадує мені моє ім'я і прізвище: до речі, 1.09.2002 р. виповнюється 40 років, як я працюю в КНУБА;

другий: кого з наших університетських нагородили черговим орденом, медаллю або відзнакою; кому і скільки виповнилось ювілейних років; як на це відреагувала громадськість (щось дала або лише подякувала за прожиті роки); хто в університеті ще співає, а хто — прозу тощо;

третій: яким дітятам віддають перевагу наші підстаркуваті професори і які розумні думки інших людей (часто навіть не професорів) вони полюбляють.

Та багато чого іншого.

А. БАРАШКОВ, тобто А + Б.

Наша художня самодіяльність

Ансамбль латино-американського танцю під керівництвом С. А. Степанова.

Заступник декана архітектурного факультету Л. Г. Бачинська виконує “Болеро”.

Виступають А. Новаків (УСТ-31) та В. Мартинюк (ПЦБ-27)

Хор “Ренесанс” під керівництвом засл. діяча культури, диригента українського хору духовної музики “Фрески Києва” О. В. Бондаренка.

Виїзне засідання бібліотечної секції

Нещодавно в приміщенні читального залу для науковців і викладачів нашого університету пройшло виїзне засідання міжвузівської бібліотечної секції Києва. Були присутні директори бібліотек вузів вашого міста, представник бібліотеки АН України ім. Вернадського.

Директор бібліотеки КНУБА Ірина Сергієвна Петровська розповіла про роботу бібліотеки, починаючи з 30-х років до сьогодні, про плани бібліотеки на майбутнє. Зав. відділом автоматизації та комп'ютеризації бібліотечно-бібліографічних та інформаційних процесів Ольга Григорівна Хла-

півська ознайомила із перспективним планом розвитку бібліотеки в галузі комп'ютеризації.

Перед присутніми виступили президент Української бібліотечної асоціації В. Г. Дригайло та вчений секретар Асоціації бібліотек України Г. І. Соколяченко, які розповіли про роботу своїх організацій.

Учасники засідання ознайомилися із роботою відділів бібліотеки, побажали колективу творчих успіхів.

О. МОГИЛЕВСЬКА,
заст. директора бібліотеки

Спорт Міжнародні змагання "Зірки жердини"

У нас в гостях Сергій Бубка

Деякі години, проведених в палаці спорту м. Донецька, мабуть, запам'ятаються на все життя. Не можна було втриматися від запрошення Сергія Назаровича Бубки відвідати міжнародні змагання, започатковані ним, — "Зірки жердини". Тим більше, зважаючи на плідні стосунки між Донецьким держуніверситетом і КНУБіА та витрати на відрядження, які взяв на себе господар.

Переповнений палац, величезні гучні там-тамі, визначений у світі "Тодес", який супроводжував змагання, чарівний Ілля

Ноябрьов у якості інформатора і, нарешті, тепленько на університетській площі, біля якого зібралася майже чверть міста, — свідчення у повному розумінні надзвичайного свята.

Як фахівець, скажу, що навіть на олімпіадах не було такого представництва: шістьнадцять спортсменів-стрибунів з жердиною, у кожного з яких особисте досягнення вище, ніж 5м 50см.

Складний перебіг спортивної боротьби виявив безперечно перевагу американських атлетів. А перемога Джефа

Хардвіка вразила, бо він подолав планку на шестиметровій висоті.

Росіяни Павло Герасимов та Радіон Гатауллін посіли відповідно третє і п'яте місця. До речі, виступ Радіона був "прощальний". А його результат 5м 70см — свідчення дуже високого класу.

Серед наших співвітчизників найбільш вдалим був Денис Юрченко — 5м 70см — представник С. Бубки. Його 6 місце дозволило залишити позаду видатних представників Польщі, Німеччини, Італії, Франції.

Подавши програма — зустрічі з колективом кафедри фізичного виховання ДОНДУ, де працює Сергій Назарович, презентація його монографії. Розвиток рухових здібностей людини, знайомство зі спортивною базою університету, обмін новітніми методичними матеріалами, підготовленими викладачами кафедр ДОНДУ та КНУБіА.

С. КАНИШЕВСЬКИЙ,
зав. кафедрою фізичного виховання

Гроші сплатили марно!

У зв'язку із скрутним матеріальним становищем спортивного клубу "Гарт" м. Києва, між клубом та футбольною асоціацією спортивних клубів (ФАСК) було складено договір про проведення змагань на першість Києва серед студентських колективів. Одним із кабальних умов договору була умова виплати вступного внеску та внеску за безпосередню участь в змаганнях. Отже, спортклуб "Зодчий" нашого університету виплатив за участь в першості 750 грн.

Змагання точилися наприкінці березня. Загальний підсумок — переконлива перемога наших спортсменів міні-футболістів. У безкомпромійній боротьбі ми здобули чесні перемоги над сильнішими колективами. Вищі навчальні заклади міста посіли 2 місця в підгрупі.

У підфінальних змаганнях ми перемогли команду НТУ (КП) з рахунком 6:5, що складена з

гравців вищої ліги. У фіналі — команду КМУЦА (8:1), яка в півфіналі виграла в команді національного університету фізичного виховання і спорту. Нашу збірну представляли студенти факультетів — будівельного, сантехнічного, архітектурного та міського будівництва. Серед них К. Лищук (ПЦБ-55), В. Шафорост (ПЦБ-43), В. Осьмак (ПЦБ-43), Д. Гончарук (ПЦБ-52), Б. Німенко (ПЦБ-22), А. Ващенко (МО-21); О. Гуґля (СТФ, вип. 2001 р.), А. Надобенко (СВВ-22), В. Повзун (ТВ-24), Д. Омеляненко (СВВ-21), О. Салаток (СВВ-31), О. Сотченко та О. Колпач (група ТВ-31), О. Мороз (АРХ-22), Р. Дачивс (МБГ-53). Старший тренер збірної — ст. викладач А. І. Куровський, його помічник, викладач Ю. А. Чернецький.

О. КУРОВСЬКИЙ,
ст. викладач кафедри фізичного виховання

Нам'ятаємо

Минуло три роки з дня смерті відомого українського вченого-лінгвіста Георгія Прокоповича Ятеля. Г. П. Ятель (1928—1998), дійсний член АН ВШ України, доктор філологічних наук, професор, очолював кафедру іноземних мов КНУБіА впродовж майже 40 років. Нам пощастило працювати з цим талановитим педогогом, вченим, лінгвістом-поліглотом, високоосвіченою людиною. Завжди спілкування з ним, чи на науково-методичних конференціях, чи на засіданнях кафедри, чи в особистій розмові, було джерелом нових знань не лише з питань лінгвістики, а й життя.

Нам'ятаємо

Для випускників архітектурного факультету 50—90-х років пам'ятною є постать Віктора Васильовича Чепелика. Три роки тому він пішов від нас. Телер йому було 67.

В. В. Чепелик — видатний український вчений, історик архітектури. Він був одним з перших членів Української академії архітектури, почесний доктор НДІПАМ, кандидат архітектури, професор кафедри основ архітектури. Протягом 40 років В. В. Чепелик — провідний лектор архітектурного факультету з історико-теоретичних дисциплін.

Наприкінці 80-х років Віктор Васильович частково опублікував в багатотиражній університетській "За будівельні кадри" опрацьовані ним матеріали з української архітектурної спадщини 14—18 століть, супроводивши їх власними майстерними ілюстраціями, кресленнями. І тепер, за "підшивками" читальних залів студенти мають змогу вивчати історію української архітектури в ґрунтовному і захоплюючому викладі автора.

Академік, лауреат нагороди Ярослава Мудрого

Володіючи сімома іноземними мовами, чотири з них він активно використовував на кафедрі для навчання студентів і аспірантів, майбутніх спеціалістів-інженерів майже 50 спеціальностей. Періодично він проводив спеціальні семінари із студентами старших курсів, які готувались вступати в аспірантуру інституту. При цьому він завжди лелекав свою рідну українську мову. Автор майже 150 наукових праць, 5 підручників для вищих навчальних закладів України, він доклав величезні зусилля для впровадження української мови в навчальний процес: два його підручники з англійської мови (1993—1995 рр.), підручник з німецької мови і англо-українські розмовники призначені для української аудиторії. Неодноразово Георгій Прокопович Ятель представляв національну освіту на різних міжнародних форумах — в Канаді, Іспанії, Венгрії, Франції. Багато років він був членом спеціалізованої вченої ради Київського університету ім. Т.Г.Шевченка по присудженню наукових ступенів доктора філологічних наук, а також керівником секції науково-дослідної

роботи в методичному об'єднанні з іноземних мов Міністерства освіти України.

Георгій Прокопович відрив у силу розуму, велике майбутнє науки. Він уважав, що ґрунтовні знання, навчати молодь — не значить служити добру і справедливості, і, отже, своєму народові, батьківщині.

Як керівник, офіційний опонент, рецензент дисертацій він надихав виконавців на активну творчу працю, стимулював самостійний пошук. Людей притягувало до нього не лише багатство та різноманітність знань, досвід, готовність допомогти, а й духовна мудрість, шлісність характеру, дотепність, доброзичливість.

Помер Георгій Прокопович Ятель раптово, в розпал своєї діяльності, незавершених планів. Але його праця ще принесе користь багатьом, а шедеври знання, посіяні ним, проростуть новими збудовками в майбутніх поколіннях філологів.

Зав. кафедрою іноземних мов Т. І. ПЕТР'ЯВА, І. А. ПЛЕНКО, Л. Я. МАРІНЕНКО, М. А. КАРПОВА та інші співробітники кафедри

ВІКТОР ВАСИЛЬОВИЧ ЧЕПЕЛИК

Народився Віктор Васильович у Києві. В сім'ї з давніми художньо-ремісничими традиціями. Чудово знав і любив Віктор Васильович рідне місто, досліджував його архітектуру і твердив, що своєрідності місту надають живописний "бароковий" рельєф.

В. В. Чепелик закінчив КІБІ, вступив до аспірантури і був прийнятий на викладацьку роботу. Він викладав архітектурне проектування, архітектурну композицію, історію світової архітектури: середньовіччя і нового часу, історію української літератури, історію сучасної вітчизняної та світової архітектури... Так само широким був аспект наукових досліджень. Колишні учні В. В. Чепелика пам'ятають, що з будь-яким "архітектурним" питанням слід було звертатися саме до нього, і він завжди і одразу відповідав, викладав власне судження, малював для наочності, диктував списки літератури. За кілька днів, випадково зустрівши студента в коридорі додавав ще декілька джерел...

Рис. В. Малиновського

Після поточної лекції професора навколо збиралася гурт студентів і вони "відпукали" Віктора Васильовича з аудиторії не раніше дзвінка на наступну пару.

Світлий пам'яті Віктора Васильовича Чепелика, його подвижницькому життю, трудству ми маємо віддати шанобливим збереженням, опрацюванням і опублікуванням того, що дало йому вітку і щастя, що становить загальну цінність — його численних праць.

За матеріалами нашої газети

Народні традиції

Великдень належить до 4-х найбільших календарних свят поруч із Різдвом, Купалом і Покровом, які пересякаються по хресту.

Великдень і Покрова несуть у собі дві різновекторні енергії — пробудження життєвих сил та їх згортання. Свято Воскресіння для молоді, попри всю релігійно-духовну призму, є святом ос-

відчення, парубання, освячення, а вже Покрова — несе пору весіль.

На Великдень Сонце перебуває в найвищій активності. Момент пробудження відбувається ще на Благовіщення, коли особливо наголошується на сутності Слова. Продовженням є Вербна неділя, адже верба теж означає "слово" і спонукає людину до пробудження її ества. Вже на сам Великдень прокидається наш духовний і матеріальний світ. Ми не повинні забувати, що людська енергія взаємодіє із землею, проте її сила багатого вища, ніж земля.

Освідчення в кохани через воду

Кульмінаційним моментом великодніх забав для молоді є Поліваний понеділок. На їх значенні хочу наголосити особливо, бо сьогодні молодь має викривлене

розуміння щодо Поліваного понеділка. Понеділок після Христового Воскресіння є днем молоді. Вода — це енергія життя, яку символізує чоловік, бо він є матерією світу. Полівання водою — не що інше, як освячення в коханні. Це не мають бути жарти чи хуліганські вчинки з боку хлопців. Це нонсенс, коли поливають старших чи заміжніх. Хлопець повинен обливати водою лише ту дівчину, яку він любить, і таким чином освідчитися їй в коханні. Вона ж на знак згоди дарує йому писанку.

Думки занотувала І. МАРТИНЧУК, студентка

"Благослови, мати, весну закаликати"

(про Великодні звичаї українців розповідає етнограф Марія Чумарна)

Засновник — Київський національний університет будівництва і архітектури "А+Б"
Свідоцтво про реєстрацію: КІ, № 137 від 20.12.1995 р.

Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи точки зору автора. Редакція лишає за собою право редагувати і скорочувати матеріали авторів. Рукописи не рецензуються і не повертаються.

Редактор **Ірина Герасценкова**
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 252180, м. Київ-180, Повітрофлотський проспект, 31, кімн. 601а, тел. 241-55-35